

Den gamle, kloge Mimer

og visdommens kilde

Tilbage i vikingetiden for over 1000 år siden troede vores forfædre på, at verden blev holdt oppe af et kæmpestort træ. Dette træ kaldtes Yggdrasil og var et asketræ. Det havde tre enorme rødder og under dem lå forskellige verdener. Under en af rødderne boede en vis og gammel jætte, der hed Mimer. Mimer var et af de klogeste væsner i universet, og han havde en kilde, der kaldtes "Mimers Brønd". Dette var ikke sådan en brønd, som du måske har set på film eller i bøger om gammeldags bondegårde eller eventyrbøger, - sådan en brønd, man kan hejse vand op fra. Nej, Mimers brønd var faktisk en rigtig kilde, altså et sted, hvor der strømmer rent vand op fra jorden. Mimer vogtede over denne kilde og drak af den hver morgen, fordi det var en særlig og magisk kilde, der gav visdom og klogskab til den, der drak af den. Det var kun Mimer, der måtte drikke af kilden.

Så skete det en dag, at den øverste gud, som hed Odin, kom ned og besøgte Mimer for at få lov til at drikke af kilden, så han også kunne få stor klogskab. Men Mimer sagde, at Odin var nødt til at give sit ene øje for at få lov. Det var jo ikke så lidt, men Odin gjorde det altså alligevel! Og siden dette havde han kun et øje. Du kender måske Odin fra tegneserier eller film og grunden til, at han kun har ét øje er netop, at det andet lå i Mimers kilde, fordi Odin ville give alt for at blive klogere.

Der findes en anden endnu mere makaber historie om Mimer:

Der var engang for længe siden en krig mellem guderne, - 'aserne'- og et folk der kaldtes 'vanerne'. Ingen af dem kunne vinde, fordi de var lige stærke. Derfor fandt de på at afslutte krigen ved at udveksle gidsler på den måde, at nogle af aserne kom til vanernes land og nogle af vanerne kom til at bo hos guderne i 'Asgård'. Mimer var en af guderne, og han sendtes til vanerne sammen med en stor og stærk mand, der hed Høner. Selvom Høner var stærk, kunne han kun finde ud af at sige noget klogt, når den vise Mimer fortalte ham, hvad han skulle sige. Dette blev vanerne så rasende over, at de halshuggede Mimer og sendte det afhuggede hoved tilbage til guderne. Odin var også en troldmand, og han syntes, det var synd ikke at få gavn af al Mimers visdom. Så han udtalte trylleformularer over hovedet, balsamerede det og vakte det til live igen, så Mimer kunne rådgive ham om alt mellem himmel og jord. Det fortælles, at Odin havde hovedet med sig overalt, hvor han kom i den vide verden.

Om det kun var Mimers hoved, der boede under træet eller om de to historier, jeg lige har fortalt, ikke kan sættes sammen, vides ikke. De gamle vikinger har nok haft mange forskellige dramatiske historier at fortælle hinanden i de lange vinternætter, og disse historier hænger ikke altid lige godt sammen med hinanden. Men det er sikkert, at Mimer var et af de viseste væsner i universet, ligesom hans kilde under det store Yggdrasil også rummede umådelig visdom, som Odin i det mindste kunne få del i, fordi han var villig til at betale prisen for det!

Af Signe Ellemåne